

مقایسه میزان علاقه‌مندی و عوامل انگیزشی بازیکنان تیم‌های ملی هندبال ایران و کره

حسام اشراقی^۱، دکتر میرمحمد کاشف^۲

۱. مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مبارکه اصفهان

۲. دانشیار دانشگاه ارومیه

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۱۱/۲۷

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۴/۲

چکیده

هدف از این تحقیق، مقایسه میزان علاقه‌مندی به شرکت در ورزش هندبال و عوامل انگیزشی مؤثر میان بازیکنان تیم‌های ملی هندبال ایران و کره برای شرکت در چنین ورزشی بوده است. این تحقیق به روش علی-مقایسه‌ای انجام شد. جامعه آماری شامل: کلیه بازیکنان (۲۸ نفر) تیم‌های ملی هندبال ایران و کره شرکت‌کننده در سیزدهمین دوره مسابقات هندبال مردان قهرمانی آسیا بوده است. دو پرسشنامه استاندارد انگیزش شرکت‌کنندگان (PMQ)، شامل: پرسشنامه علاقه‌مندی شرکت‌کنندگان به فعالیت ورزشی (ASPFQ) و پرسشنامه جمعیت‌شناختی، ابزارهای تحقیق را تشکیل دادند. در این تحقیق، برای توصیف داده‌ها (توزیع فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) و آزمون فرضیه‌ها از تحلیل واریانس (ANOVA)، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل واریانس چندعاملی (MANOVA) استفاده شد. نتایج تحلیل واریانس تفاوت معنی‌داری را بین عوامل انگیزشی بازیکنان ایران و کره ($P = 0/001$ ، $F = 8/558^{**}$) جهت شرکت در ورزش هندبال نشان داد. ضریب همبستگی پیرسون عوامل هشت‌گانه انگیزش بازیکنان دو کشور را برای شرکت در ورزش هندبال، مثبت و مرتبط ($P \leq 0/05$ & $P \leq 0/01$) نشان داد. در نهایت نتایج تحلیل واریانس چندعاملی تفاوت معنی‌داری ($P = 0/001$ ، $F = 15/569^{**}$) را بین ملیت و شرکت در فعالیت‌های ورزشی نشان داد. به‌منظور توسعه و رشد میزان مشارکت و علاقه‌مندی به ورزش هندبال در کشور، نیازمند برنامه‌ریزی گسترده بر اساس اولویت‌بندی عوامل انگیزشی توسط بازیکنان تیم ملی ایران و مقایسه آن با تیم ملی کره هستیم.

کلیدواژه‌های فارسی: بازیکنان هندبال، علاقه‌مندی، عوامل انگیزشی.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مقدمه

انگیزش، شرایط و علت‌های بروز رفتارهای گوناگون را در محیط‌های ورزشی توجیه می‌کند. از این دیدگاه، می‌توان دلیل پرداختن کودکان به ورزش را بدون انتظار دریافت پاداش بیرونی درک کرد و همچنین می‌توان دریافت: چه عاملی باعث می‌شود، نوجوانان در قالب گروه‌های مختلف به ورزش بپردازند؟ علل انگیزشی ورزشی در بین بزرگسالان چیست؟ و راه‌های افزایش، تنظیم و هدایت آن کدام است؟ موارد یاد شده در سایه عامل انگیزش، قابل بررسی هستند. (۱)

از طرفی ورزش به‌عنوان یک فعالیت، نیاز طبیعی انسان محسوب می‌شود و لذا این پژوهش درصدد یافتن میزان علاقه‌مندی شرکت‌کنندگان به فعالیت‌های ورزشی و عوامل انگیزشی مؤثر بر آنها برای مشارکت در ورزش هندبال، در میان بازیکنان تیم‌های ملی هندبال ایران و کره و بررسی تفاوت‌های احتمالی است. محققان درصدد یافتن اولویت عوامل انگیزشی بازیکنان ملی‌پوش کشور

ایران و کره، مقایسه این عوامل و بررسی تأثیر این عوامل در پرداختن به ورزش هندبال هستند. امید است با ارائه نتایج حاصل از این پژوهش بتوان اولویت عوامل انگیزشی مؤثر در مشارکت بازیکنان در ورزش هندبال را شناسایی کرد و با تقویت و توسعه عوامل یاد شده، موجبات افزایش تعداد ورزشکاران این رشته ورزشی و در مجموع افزایش میزان فعالیت‌های ورزشی در سطح جامعه صورت گیرد. بدیهی است که این پیامد منجر به بهبود کیفیت زندگی و توسعه انسانی جامعه خواهد شد.

انجام تحقیقات بین‌فرهنگی^۱ در سطح بین‌المللی رو به گسترش است و محققان زیادی به دنبال یافتن تفاوت‌های احتمالی در پرداختن به فعالیت‌های ورزشی در جوامع گوناگون هستند.

کریسکا^۲ (۲۰۰۰) در مطالعه خود با عنوان پیامدهای فرهنگی و قومی در ارزشیابی فعالیت بدنی بین دو کشور آمریکا و کره، برای علاقه‌مندی به شرکت در فعالیت‌های

^۱. Cross-Cultural Studies

^۲. Kriska, A

ورزشی تفاوت معنی‌داری را گزارش کرده است. (۲) نیشیدا^۱ (۲۰۰۷) در تحقیق خود به بررسی عوامل انگیزشی جهت مشارکت در ورزش و تعداد ورزشکاران در کشور ژاپن پرداخت. وی رابطه مثبت و معنی‌داری بین عوامل انگیزشی جهت شرکت در فعالیت ورزشی و تعداد گلف‌بازان گزارش کرده است. (۳) ولاچوپولوس و همکارش^۲ (۲۰۰۷) بین شایستگی و استقلال ورزشکاران یونانی با میزان علاقه‌مندی آنان جهت شرکت در فعالیت ورزشی تفاوت معنی‌داری را گزارش کردند. (۴) شن و همکارش^۳ (۲۰۰۸) در تحقیق خود تأثیرات آمادگی قلبی - عروقی و سودمندی فردی را در انگیزش دانشجویان چینی به ورزش، هم از دیدگاه روانی و هم بین فردی معنی‌دار گزارش کرده و عاملی چون افزایش حجم بدنی را تنها برای ارتقاء جسمانی دانشجویان مؤثر دانسته‌اند. (۵) درو و همکاران^۴ (۲۰۰۸) در تحقیق خود

¹. Nishida, T

². Vlochopoulos, S. P. Neikou, E

³. Shen, B. & Xu, C

⁴. Dru, V. Rulence-Paques, P. & Mullet, E

سطح مهارت و انگیزتگی بالا را در علاقه‌مندی به ورزش و فعالیت‌بدنی معنی‌دار گزارش کرده‌اند. (۶) گووا و همکاران^۱ (۲۰۰۸) در شناسایی ارتباط بین عوامل انگیزشی مؤثر بر شرکت در برنامه‌های ورزشی، بین تمامی متغیرهای انگیزشی ۱۰۹ دانشجوی و شرکت در فعالیت‌های بدنسازی ارتباط مثبت و معنی‌داری را گزارش کردند. (۷) سیج و همکارش^۲ (۲۰۰۸) در تحقیق خود به بررسی جو انگیزشی و هدف‌گرایی بازیکنان جوان فوتبال پرداختند و تأثیر عوامل انگیزشی مؤثر بر ورزش آنان را در سه دوره زمانی پیش از فصل، حین فصل و بعد از فصل مورد مطالعه قرار دادند. آنان یادآور شدند که عوامل انگیزش در پرداختن و باقی ماندن فوتبالیست‌های جوان در ورزش‌های خود، تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد. (۸) جویت^۳ (۲۰۰۸) در تحقیق خود، انگیزش درونی و بیرونی نشئت گرفته از مربی ورزش را در ایجاد انگیزش

^۱. Goa, Z. Xiang, P. Lee, A. M. & Harrison, L. Jr

^۲. Sage, L. D. & Kavussanu, M

^۳. Jowett, S

و رضایت در خود مربی و ورزشکارانش مؤثر گزارش کرده است. (۹) استاندج و همکاران^۱ (۲۰۰۸) این سؤال را بررسی کردند که آیا انگیزش ورزشی در پیش‌بینی ماندگاری در تمرینات با فشار متوسط مؤثر است یا خیر؟ ایشان در نتایج خود، انگیزش را به عنوان یک پیش‌بینی کننده مثبت برای مشارکت در تمرینات با فشار متوسط گزارش کرده‌اند. (۱۰) پاتسیاراز^۲ (۲۰۰۸) در تحقیق خود با عنوان حمایت فردی و انگیزش ورزشکاران برای عملکرد، تعداد ۷۴ والیبالیست شامل ۲۴ پسر و ۵۰ دختر ($M=13$; $SD \pm 1/0$) را در دو گروه آزمایش و کنترل مورد بررسی قرار داد. وی کاهش معنی‌داری را در میزان علاقه‌مندی پسران برای اجرای عملکرد ورزشی مشاهده کرد، اما در تغییرات امتیاز علاقه‌مندی دختران تفاوت معنی‌داری به دست نیامد. در مجموع، نتایج پژوهش وی حمایت فردی را در ایجاد انگیزش در میان این والیبالیست‌های نوجوان مؤثر نشان نداد. (۱۱) گادرو و

^۱. Standage, M. & Sebire, S. J. & Loney, T

^۲. Patsiaouras, A

همکارش^۱ (۲۰۰۸) به بررسی تأثیرات و روابط انگیزش مرتبط با ورزش پرداختند و انگیزش را دارای نقش اساسی در ابقاء بازیکنان در فعالیتهای ورزشی عنوان کردند. (۱۲) نیبور و همکاران^۲ (۲۰۰۸) به ارزیابی و مطالعه عوامل انگیزشی و تقویت کننده در مؤسسات آمادگی بدنی پرداخته‌اند و ایجاد انگیزش را در پیشگیری از کناره‌گیری ورزشکاران مؤثر گزارش کرده‌اند. (۱۳) بردال و همکاران^۳ (۲۰۰۸) در تحقیق خود عوامل انگیزشی و علاقه‌مندی را از دیدگاه ورزشکاران دانمارکی در مشارکت در فعالیتهای ورزشی تأثیرگذار گزارش کردند. (۱۴)

گیلسون و همکاران^۴ (۲۰۰۸) انگیزش را در برخی از ورزش‌ها همچون بدنسازی، از اجزاء اساسی دانسته‌اند و آن را یک دیدگاه جهانی می‌دانند. (۱۵) داج و همکارش^۵

¹. Gaudreau, P. & Antl, S

². Niebuhr, D. W. & Scott, C. T. Powers, T. E. Li, Y. Han, W. Millikan, A. M. & Krauss, M. R

³. Bredahl, T. V. & Puggaard, L. & Roessler, K. K

⁴. Gilson, T. A. & Chow, G. M. & Ewing, M. E

⁵. Dodge, T. & Jaccard, J. J

(۲۰۰۸) در تحقیق خود علاقه‌مندی به ارتقاء عملکرد ورزشی را در جلوگیری از غیبت از ورزش مؤثر شناخته‌اند. آنها تغییرات رفتاری و روانی ورزشکاران را در این امر تأثیرگذار معرفی کرده‌اند. (۱۶) نهایتاً در تحقیق دیگری تراگروسا و همکاران^۱ (۲۰۰۸) جو انگیزشی و سبک ارتباطی مربیان را عاملی جهت پیش‌بینی تعهد فوتبالیست‌های جوان گزارش کردند. ارتباط بین عوامل انگیزشی مربی با میزان تعهد بازیکنان فوتبال مثبت و معنی‌دار بود. (۱۷)

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق

این تحقیق به روش علی-مقایسه‌ای صورت گرفته است.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری این تحقیق را کلیه بازیکنان تیم‌های ملی هندبال ایران و کره، شرکت‌کننده در سیزدهمین دوره

^۱. Torregrosa, M. & Sousa, C. Viladrich, C. Villamarin, F. & Cruz, J

مسابقات هندبال مردان قهرمانی آسیا در بهمن‌ماه ۱۳۸۶^۱ در اصفهان تشکیل داده‌اند. جامعه آماری شامل تعداد ۱۴ بازیکن تیم ملی هندبال ایران و ۱۴ بازیکن تیم ملی هندبال کره بودند. در پژوهش حاضر، نمونه آماری برابر با جامعه تحت بررسی در نظر گرفته شده است.

ابزار اندازه‌گیری

اصلی‌ترین ابزار تهیه و جمع‌آوری اطلاعات در این تحقیق، دو پرسشنامه استاندارد انگیزش شرکت‌کنندگان^۲ (PMQ) توسط گیل و همکاران^۳ (۱۸)، پرسشنامه^۴ ۲۰ سوالی علاقه‌مندی شرکت‌کنندگان به فعالیت ورزشی^۴ (ASPFQ) توسط ون^۵ (۱۹) و پرسشنامه جمعیت‌شناختی^۶ بوده است.

پرسشنامه انگیزش شرکت‌کنندگان در فعالیت ورزشی، دارای تعداد ۳۰ سؤال با مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از

^۱. February

^۲. Participant Motivations Questionnaire

^۳. Gill, D. L., Gross, J.B., & Huddleston, S

^۴. Action Sport Participatory Fandom Questionnaire

^۵. Wann, D. L

^۶. Demographics Questionnaire

کاملاً مخالف تا کاملاً موافق (با امتیاز یک برای کاملاً مخالف تا امتیاز پنج برای کاملاً موافق) بوده است. این پرسشنامه دارای هشت بُعد شامل: کسب پیروزی، عضویت در تیم، کسب آمادگی، دوستی و رفاقت، سرگرمی و تفریح، توسعه سطح مهارت، تخلیه انرژی و سایر موارد مانند: انگیزه‌های دیگری به غیر از هفت مورد قبلی موجود در پرسشنامه بود. پرسشنامه جمعیت‌شناختی نیز با توجه به هدف تحقیق حاضر از نوع خود تفسیری تنظیم شد و اطلاعاتی مانند: ملیت، سن، وضعیت تأهل، سطح تحصیلی و رشته تحصیلی را مورد اندازه‌گیری قرار داد. قبل از استفاده از پرسشنامه‌های یاد شده از تکنیک تطابق دو بار ترجمه، با توجه به توصیه براکن و بارونا^۱ (۱۹۹۱)، گیزینگر^۲ (۱۹۹۴)، ویجور و همبتون^۳ (۱۹۹۶) و ویجور و لینگ^۴ (۲۰۰۱) جهت اطمینان از صحت و اعتبار پرسشنامه‌ها

^۱. Bracken, B. A., & Barona, A

^۲. Geisinger, K. F

^۳. Van de Vijver, F., & Hambleton, R. K

^۴. Van de Vijver, F., & Leung, K

پس از ترجمه، استفاده گردید (۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۲۳). ضریب پایایی درونی پرسشنامه‌ها با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب برای پرسشنامه انگیزش شرکت‌کنندگان $\alpha = 0/89$ و پرسشنامه علاقه‌مندی شرکت‌کنندگان به فعالیت ورزشی $\alpha = 0/93$ در یک مطالعه راهنما^۱ به دست آمد.

روش‌های آماری

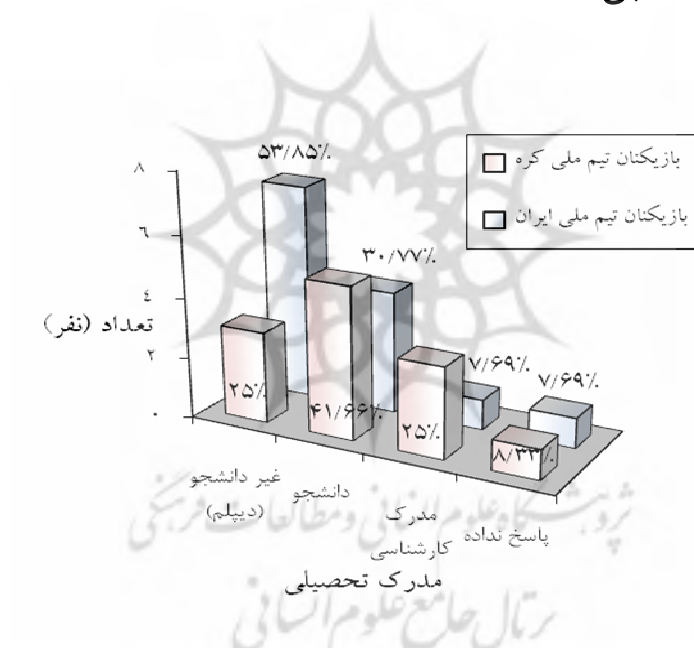
روش‌های آماری به کار برده شده در این تحقیق شامل: آمار توصیفی و آمار استنباطی بوده است. به منظور سازمان‌دادن، خلاصه کردن و طبقه‌بندی نمره‌های خام و توصیف اندازه‌های نمونه از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) استفاده گردید و در بخش تحلیل استنباطی، آزمون تحلیل واریانس (ANOVA)، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل واریانس چندعاملی

^۱. Pilot Study

(MANOVA) استفاده شد. نرم‌افزار مورد استفاده جهت محاسبات آماری، SPSS بود.

یافته‌های تحقیق

ویژگی‌های جمعیت‌شناختی بازیکنان در نمودار و جدول شماره ۱ قابل مشاهده‌اند.

نمودار ۱. وضعیت مدارک تحصیلی بازیکنان تیم‌های ملی هندبال ایران و کره

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت‌شناختی بازیکنان

وضعیت تحصیلات			وضعیت تأهل			سن (از ۱۹ تا ۳۰ سال) M=۲۴/۸۲±۲/۱۳	شاخص‌های آماری
بی پاسخ	کارشناسی	دانشج و	دیپلم	بی پاسخ	متاهل	مجرد	کشور
						میانگین	

۱	۱	۴	۷	۱	۷	۵	۲۵/۷۴	ایران
۱	۳	۵	۳	۱	۵	۶	۲۳/۹	کره

با توجه به نتایج آزمون یکسانی واریانس‌ها (نسبت $F_{obs} < F_{cri}$ در سطح ۰/۰۵) توزیع داده طبیعی بود. همان‌طور که در جدول شماره ۲ ملاحظه می‌شود، ضریب همبستگی پیرسون، ارتباط مثبت و معنی‌داری را بین مؤلفه‌های انگیزش و شرکت در فعالیت‌های ورزشی نشان می‌دهد. این ارتباط در سطح معنی‌داری ۰/۰۱ است (جدول شماره ۲).

جدول ۲. ضریب همبستگی پیرسون بین مؤلفه‌های انگیزش و شرکت در ورزش هندبال بین تیم‌های ملی ایران و کره

شاخص‌های آماری مؤلفه‌های انگیزشی شرکت در ورزش هندبال	بازیکنان تیم ملی ایران		بازیکنان تیم ملی کره		ضریب همبستگی پیرسون
	میانگین	حداکثر	میانگین	حداقل	
کسب پیروزی	۱۷/۸۴±۴/۱۹	۳۰	۲۷/۹۷±۳/۶۳	۱۳	$r = 0.583^{**}$
عضویت در تیم ملی	۱۱/۱۲±۳/۰۴	۱۴	۱۲/۷۱±۳/۳۸	۷	$r = 0.625^{**}$
کسب آمادگی	۱۱/۷۲±۲/۵۲	۱۵	۱۲/۲۲±۲/۳۷	۸	$r = 0.588^{**}$
دوستی و رفاقت	۱۷/۳۶±۲/۶۶	۱۹	۱۶/۲۶±۲/۰۳	۹	$r = 0.721^{**}$
سرگرمی و تفریح	۱۲/۶۲±۲/۴۸	۱۵	۱۱/۳۹±۲/۹۲	۸	$r = 0.622^{**}$
توسعه سطح مهارت	۱۰/۳۳±۲/۳۵	۱۴	۱۱/۳۷±۲/۲۲	۶	$r = 0.804^{**}$
تخلیه انرژی	۱۷/۸۸±۲/۵۹	۲۴	۱۷/۹۳±۲/۶۳	۱۳	$r = 0.738^{**}$
سایر موارد	۹/۹۲±۲/۲۶	۱۳	۶/۰۷±۲/۴۷	۳	$r = 0.665^{**}$

**ضریب همبستگی در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار می‌باشد.

به منظور سنجش تأثیرپذیری عوامل انگیزش و شرکت در فعالیت ورزشی با توجه به متغیر ملیت بین بازیکنان تیم‌های ملی ایران و کره، از تحلیل واریانس چندعاملی با تعدیل اثر عوامل سن، وضعیت تاهل و مدرک تحصیلی استفاده شد. نتایج این تحلیل در جدول شماره ۳ نشان داده شده است (جدول شماره ۳).

جدول ۳. ضریب F عوامل انگیزش و شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال بین تیم‌های ملی هندبال ایران و کره

سطح معنی‌داری	F	واریانس	df	مجموع مجذورات		آماره
۰/۰۰۱	۸/۵۵۸**	۹/۳۸۹	۱	۹/۳۸۹	بین گروهی	ملیت
		۱/۰۹۷	۲۳	۲۵/۲۳۷	درون گروهی	عوامل انگیزش
			۲۴	۳۶/۶۲۶	مجموع	ورزش حرفه‌ای هندبال

**معنی‌داری در سطح $P \leq 0.01$ است.

با توجه به نتایج جدول شماره ۳ مشخص می‌شود در نمونه تحت بررسی، شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال متأثر از عوامل هشت‌گانه انگیزشی است. با توجه به تفاوت معنی‌دار بین ملیت و میزان علاقه‌مندی به شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال در تیم‌های ملی کشور ایران و

کره، بازیکنان ایران (۲/۲۸۴) نسبت به بازیکنان کره (۲/۰۳۱) از علاقه‌مندی کمتری برای شرکت در ورزش هندبال به صورت حرفه‌ای و در سطح ملی برخوردارند. در مقایسه وضعیت تاهل و میزان علاقه‌مندی و رده‌های سنی و میزان علاقه‌مندی، هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری دیده نشد، ولی بین سطح تحصیلات و میزان علاقه‌مندی به شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال تفاوت معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ نشان داده شده است (جدول شماره ۴).

جدول ۴. ضریب F بین ملیت، وضعیت تاهل و ... با میزان علاقه‌مندی به شرکت در ورزش هندبال ($N = ۲۵$)

منابع تغییر	مجموع مجذورات	df	واریانس	F	سطح معنی‌داری
بین گروهی	ملیت	۱	۵۲/۸۱	۱۵/۵۶۹**	۰/۰۰۱
	وضعیت تاهل	۱	۱۱/۰۴	۳/۲۵۵	۰/۰۸۳
	سطح تحصیلات	۲	۳۹/۲۵	۵/۷۸۶*	۰/۰۴۶
	سن	۴	۱۴/۷۹	۱/۰۸۹	۰/۱۰۸
	مجموع بین گروهی	۸	۱۱۷/۸۹	۴/۳۴۴**	۰/۰۰۳
درون گروهی		۱۶	۵۴/۲۸	۳/۳۹۲	
مجموع		۲۴	۱۷۲/۱۷	۷/۱۷۴	

**معنی‌داری در سطح $P \leq ۰/۰۱$ است.

*معنی‌داری در سطح $P \leq ۰/۰۵$ است.

بحث و نتیجه‌گیری

در بخش اول مشاهده گردید که تمامی عوامل انگیزشی (کسب پیروزی، عضویت در تیم، کسب آمادگی، دوستی و رفاقت، سرگرمی و تفریح، توسعه سطح مهارت، تخلیه انرژی و سایر عوامل) با مشارکت بازیکنان در ورزش حرفه‌ای هندبال در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار است. یافته‌های این بخش از پژوهش حاضر با نتایج تحقیق نیشیدا (۲۰۰۷)، شن و همکارش (۲۰۰۸)، گووا و همکاران (۲۰۰۸)، سیج و همکارش (۲۰۰۸)، جویت (۲۰۰۸)، استاندج و همکاران (۲۰۰۸)، گادرو و همکارش (۲۰۰۸)، نیبور و همکاران (۲۰۰۸)، بردال و همکاران (۲۰۰۸)، گیلسون و همکاران (۲۰۰۸) و تراگروسا و همکاران (۲۰۰۸) که ارتباط معنی‌داری را بین فعالیت ورزشی و عوامل انگیزشی گزارش کرده‌اند، همخوانی دارد.

با توجه به یافته‌های این تحقیق (جدول شماره ۲)، دوستی و رفاقت (۸۶/۸ درصد) بیشترین میانگین به درصد را با توجه به حداکثر امتیاز قابل کسب (۲۰ امتیاز) در میان عوامل انگیزشی جهت شرکت در ورزش

حرفه‌ای هندبال در میان بازیکنان تیم ملی هندبال ایران داشته است، و کسب پیروزی (۵۹/۴۶ درصد) کمترین میانگین به درصد را از حداکثر امتیاز قابل کسب در میان عوامل انگیزشی برای مشارکت در ورزش حرفه‌ای هندبال در میان بازیکنان ایران دارا بوده است اولویت‌بندی عوامل هشت‌گانه انگیزشی مورد بررسی در میان بازیکنان تیم ملی هندبال ایران با توجه به میانگین به درصد آنها عبارت‌اند از: ۱- دوستی و رفاقت، ۲- سرگرمی و تفریح، ۳- کسب آمادگی، ۴- عضویت در تیم ملی، ۵- تخلیه انرژی، ۶- توسعه سطح مهارت، ۷- سایر موارد و ۸- کسب پیروزی. در طرف مقابل نیز کسب پیروزی (۹۳/۲۳ درصد) با میانگین قابل توجه، مهم‌ترین عامل انگیزشی جهت شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال برای بازیکنان تیم ملی هندبال کره محسوب می‌شود و سایر موارد (۴۰/۴۶ درصد) کمترین میانگین به درصد را در انگیزش بازیکنان کره‌ای جهت شرکت در چنین فعالیت‌هایی داشته است. اولویت‌بندی عوامل هشت‌گانه

انگیزشی تحت بررسی در میان بازیکنان تیم ملی هندبال کره بدین شرح است: ۱- کسب پیروزی، ۲- عضویت در تیم ملی، ۳- کسب آمادگی، ۴- دوستی و رفاقت، ۵- سرگرمی و تفریح، ۶- توسعه سطح مهارت، ۷- تخلیه انرژی و ۸- سایر موارد. در حالی که دوستی و رفاقت در بازیکنان تیم ملی هندبال ایران مهم‌ترین عامل انگیزشی محسوب می‌شود، این عامل در بازیکنان کره‌ای در جایگاه چهارم قرار گرفته است، این مسئله می‌تواند به عوامل فرهنگی و نوع دوستی در آداب و رسوم مردم کشور ایران مرتبط باشد. در مقابل، کسب پیروزی اصلی‌ترین عامل انگیزشی بازیکنان کره‌ای جهت عضویت و مشارکت آنان در ورزش حرفه‌ای هندبال عنوان شده است.

با نگاهی به نتایج سیزدهمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی آسیا که با قهرمانی تیم ملی کره به پایان رسید، می‌توان انگیزه کسب پیروزی را یکی از عوامل مؤثر در دست یافتن به نتایج مطلوب دانست و با تشویق بازیکنان تیم ملی هندبال ایران برای کسب پیروزی، به ارتقای این

عامل انگیزشی و کسب نتایج بهتر نایل شد. مدیران و برنامه‌ریزان تربیت‌بدنی و ورزش کشور و مسئولان فدراسیون هندبال جمهوری اسلامی ایران می‌توانند با توجه به این اولویت‌بندی و میزان علاقه‌مندی بازیکنان تیم ملی هندبال ایران، نسبت به شناسایی عوامل انگیزشی اقدام کنند و با مقایسه آنها با عوامل انگیزشی تیم‌های منتخب و قهرمان در قالب الگو(همانند تیم کره که جزو مدعیان کسب مقام در رشته ورزشی هندبال در آسیا بوده و از اولین دوره تاکنون عناوین متعددی به دست آورده است و در مسابقات قهرمانی هندبال مردان آسیا نیز به عنوان پرافتخارترین تیم محسوب است)، در جهت تقویت این پارامترها گام بردارند. مطمئناً برآیند این حرکت، افزایش موفقیت‌های تیم ملی هندبال ایران و رشد و شکوفایی ورزش و فعالیت‌بدنی در سطح کشور خواهد بود.

در بخش دوم، بین خرده‌مقیاس‌های انگیزش و شرکت در فعالیت ورزشی بر اساس متغیر ملیت و با تعدیل

متغیرهای سن، وضعیت تأهل و مدرک تحصیلی بین تیم‌های ملی ایران و کره تفاوت معنی‌داری ملاحظه شد. با توجه به میزان خطای انحراف از میانگین بازیکنان ایران و کره مشخص گردید، بازیکنان ایران (۲/۲۸۴) نسبت به بازیکنان کره (۲/۰۳۱) از علاقه‌مندی کمتری جهت شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال برخوردارند. این نتیجه با یافته‌های فلاح (۱۳۷۹) که بین انگیزه‌های شغلی مربیان نمونه تحقیق خود در دو گروه قدیم و جدید تفاوت معنی‌داری را مشاهده نکرده است و همچنین پاتسیاراز (۲۰۰۸) که حمایت فردی را در انگیزش ورزشکاران مؤثر ندانسته است؛ همخوانی ندارد. جهت توسعه و رشد میزان مشارکت و علاقه‌مندی به ورزش هندبال در کشور، نیازمندیم بدانیم که چرا و چگونه بازیکنان حاضر در لیگ حرفه‌ای هندبال به این ورزش روی آورده‌اند؟ چه اهدافی را از این طریق دنبال می‌کنند؟ تا چه حد به اهداف مورد نظر نزدیک شده‌اند؟ اولویت‌بندی انگیزه‌های آنان برای پرداختن به ورزش

هندبال کدام است؟ و در نهایت بر اساس چنین یافته‌هایی اقدام به برنامه‌ریزی و ترویج ورزش هندبال بنماییم. با توجه به این نتایج بایستی به تقویت عوامل انگیزش اثرگذار در مشارکت بازیکنان تیم ملی هندبال ایران اقدام کنیم و با تشویق بازیکنان به انگیزه‌های مطرح در تیم‌های صاحب‌نام (کره) که از نظر مقام و اعتبار صاحب امتیاز هستند، انگیزه‌های آنان را به الگوی مناسب هدایت، و در حد مطلوبی حفظ کنیم.

بر اساس نتایج جدول شماره ۴، در این پژوهش بین متغیرهای ملیت با علاقه‌مندی به شرکت در ورزش هندبال در سطح ۰/۰۱؛ بین متغیر سطح تحصیلات با علاقه‌مندی به شرکت در سطح معنی‌داری ۰/۰۵؛ عدم معنی‌داری بین جنسیت و وضعیت تأهل با میزان علاقه‌مندی به شرکت و نهایتاً معنی‌داری بین کلیه عوامل جمعیت‌شناختی با علاقه‌مندی به شرکت در ورزش هندبال در سطح معنی‌داری ۰/۰۱ نشان داده شده است. این نتایج با یافته‌های نوربخش (۱۳۷۶)،

ولاچوپولوس و همکارش (۲۰۰۷)، درو و همکاران (۲۰۰۸) و داج و همکارش (۲۰۰۸) همخوانی دارد. با توجه به وجود معنی‌داری در سطح تحصیلی بازیکنان، پیشنهاد می‌شود، برنامه‌ریزی‌های گسترده‌ای در جهت پرداختن به ورزش هندبال برای گروه‌های تحصیلی مختلف صورت گیرد. با توجه به معنی‌داری تمامی عوامل انگیزش (کسب پیروزی، عضویت در تیم، کسب آمادگی، دوستی و رفاقت، سرگرمی و تفریح، توسعه سطح مهارت، تخلیه انرژی و سایر امور) با شرکت در ورزش حرفه‌ای هندبال، برنامه‌ریزی گسترده‌ای در جهت افزایش و ارتقاء این ویژگی‌ها در سطوح مختلف ورزش هندبال کشور ضروری به نظر می‌رسد. در نهایت پیشنهاد می‌شود، تحقیقات دیگری با سایر کشورهای مطرح اروپایی در این رشته مهیج ورزشی صورت گیرد و در جهت اطمینان بیشتر در برنامه‌ریزی راهبردی، با نتایج این تحقیق مقایسه شود.

منابع:

۱. فلاحی، رضا (۱۳۸۵). «انگیختگی ورزشی». روزنامه کیهان ورزشی. شماره ۲۰۳۳.

2. Kriska, A. (2000). Ethnic and cultural issues in assessing physical activity. *Research quarterly for exercise and sport*. Volume 71. Issue 2. pages 47-53.
3. Nishida, T. (2007). Relations of participation motives with number of golf round and will to continue playing golf. *psychological reports*. Vol. 101. No. 2. pp. 525-526.
4. Vlochopoulos, S. P. Neikou, E. (2007). A prospective study of the relationships of autonomy, competence and relatedness with exercise attendance, adherence and dropout. *Journal of sports medicine and physical fitness*. Vol. 47. No. 4. pp. 475-482.
5. Shen, B. Xu, C. (2008). Effects of self-efficacy, body mass and cardio respiratory fitness on exercise motives in Chinese college students. *Journal of physical activity & Health*. Vol. 5. No. 5. pp. 706-718.
6. Dru, V. Rulence-Paques, P. & Mullet, E. (2008). Players' quality of play and overall interest of the game in dyadic competition. *The American journal of psychology*. Vol. 121. No. 1. pp. 17-33.
7. Goa, Z. Xiang, P. Lee, A. M. & Harrison, L. Jr. (2008). Self-efficacy and outcome expectancy in beginning weight training class: their relations to students' behavioral intention and actual behavior. *research quarterly for exercise and sport*. Vol. 79. No. 1. pp. 92-100.
8. Sage, L. D. Kavussanu, M. (2008). Goal orientations, motivational climate and prosocial and antisocial behavior in youth football: exploring their temporal stability and reciprocal relationships. *Journal of Sport Sciences*. Vol. 26. No. 7. pp. 717-732.
9. Jowett, S. (2008). The impact of coaches' intrinsic and extrinsic motives on their own satisfaction and that of their athletes. *Scandinavian journal of medicine and science in sports*. Epub ahead of print.
10. Standage, M. Sebire, S. J. & Loney, T. (2008). Does exercise motivation predict engagement in objectively assessed bouts of moderate-intensity exercise? A self-determination theory perspective. *Journal of sport and exercise psychology*. Vol. 30. No. 4. pp. 337-352.
11. Patsiaouras, A. (2008). Person-centered support and athletes' motivation for performance. *perceptual motor skills*. Vol. 106. No. 3. pp. 849-858.

12. Gaudreau, P. & Antl, S. (2008). Athletes broad dimensions of dispositional perfectionism: examining changes in life satisfaction and the mediating role of sport-related motivation and coping. *Journal of sport & exercise psychology*. Vol. 30. No. 3. pp. 356-382.
13. Niebuhr, D. W. Scott, C. T. Powers, T. E. Li, Y. Han, W. Millikan, A. M. & Krauss, M. R. (2008). Assessment of recruit motivation and strength study: preaccession physical fitness assessment predicts early attrition. *Military Medicine*. Vol. 173. No. 6. pp. 555-562.
14. Bredahl, T. V. Puggaard, L. & Roessler, K. K. (2008). Exercise on prescription. Effect of attendance on participants' psychological factors in a Danish version of Exercise on prescription: a study protocol. *BMC Health services research*. Vol. 26. No. 8. pp. 139.
15. Gilson, T. A. Chow, G. M. & Ewing, M. E. (2008). Using goal orientations to understand motivation in strength training. *Journal of strength and conditioning research*. Vol. 22. No. 4. pp. 1169-1175.
16. Dodge, T. & Jaccard, J. J. (2008). Is abstinence an alternative? Predicting adolescent athletes' intentions to use performance enhancing substances. *Journal of Health psychology*. Vol. 13. No. 5. pp. 703-711.
17. Torregrosa, M. Sousa, C. Viladrich, C. Villamarin, F. & Cruz, J. (2008). Motivational climate and coaches' communication style predict young soccer players' commitment, *Psicothema*. Vol. 20. No. 2. pp. 254-259.
18. Gill, D. L., Gross, J.B., & Huddleston, S. (1983). Participation motivation in youth sports. *International Journal of Sport Psychology*. Volume 14. pages 1-14.
19. Wann, D. L. (2002). Preliminary validation of a measure for assessing identification as a sport fan: The sport fandom questionnaire. *International Journal of Sport Management*. Volume 3. Issue 2. pages 103-115.
20. Bracken, B. A., & Barona, A. (1991). State of the art procedures for translating, validating and using psychoeducational tests in cross-cultural assessment. *School Psychology International*. Volume 12. pages 119-132.
21. Geisinger, K. F. (1994). Cross-cultural normative assessment: translation and adaptation issues influencing the normative interpretation of assessment instruments. *Psychological Assessment*. Volume 6. Issue 4. pages 304-312.
22. Vijver Van de, F., & Hambleton, R. K. (1996). Translating tests: Some practical guidelines. *European Psychologist*. Volume 1. Issue 2. pages 89-99.
23. Vijver Van de, F., & Leung, K. (2001). Methodological issues in psychological research on culture. *Journal of Cross-Culture Psychology*. Volume 31. pages 33-51.